

EESTI

SPORDILEHT

Hind 10 senti

Ilmub igal esmaspäeval

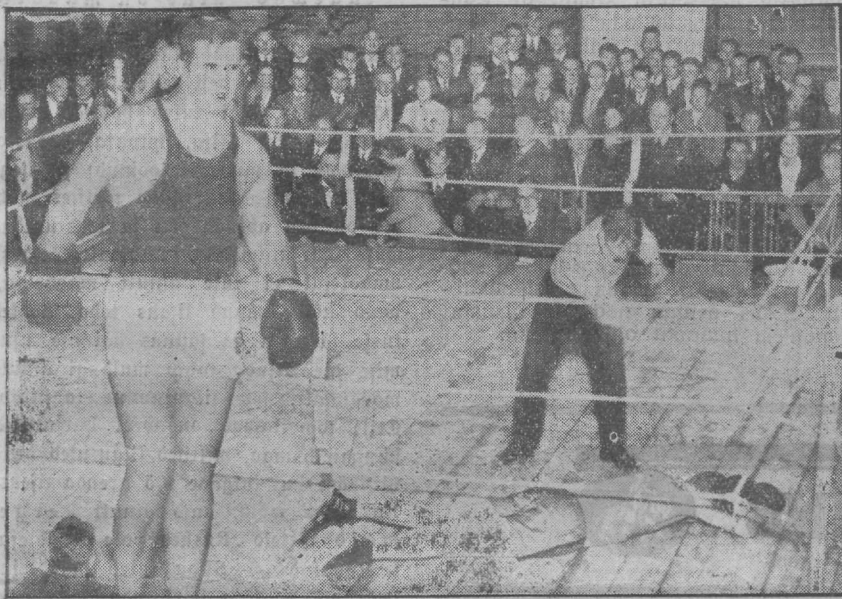
No 52
13. aastakäik

Toimetus ja talitus: Tallinn, Müürivahe 16,33. Telefon 444-28. Postkast nr. 70.
Toimetuse kõnetunnid igal äripäeval kell 14-16.

Esmaspäeval,
31. X. 1932.

Lukkini ja Tartu revansh.

Adelmann vajus nokki 1. roundil.
Tartu Kalev — Tallinna Poksiklubi 5:3.

Moment interklubist. Ringikohtunik loeb Adelmanni nokki. Vasaku „Tartu Pühvel“ Ev. Lukkin.

Tallinna Poksiklubi ja Tartu Kalevi iga-aastased klubimatšid on kujunemas poksipublikule lemmikpaladeks. Seekordne leidis aset Kalevi võimlas pühapäeva õhtul, kaalitäie publiku ees. Õhtu humpipunkt langes Adelmanni ja Lukkini — „Tartu pühveli“ ja „Tallinna tuuliku“ kohtamisele. Üldiselt jättis aga terve õhtu ilusa mulje Tartu poksipordi arengust. Poksiklubil puudus kergekaalus Lester, kes oli ajendatud noore Jakobsoniga. Lester oli kohal, kuid kuulda-wasti pidi ta jääma võistlusest emale karistuseks selle eest, et ta möödunud korral klubi poolt korraldatud Tallinna esivõistlustel ei esinenud. Kui see tööle wastab, siis ühikü ajalehe etteheited Poksiklubile viimaste esivõistluste puhul olid vähemalt klubi diisipliini ja administratsiooni suhtes õigustamata.

51 kg. kaalus on ringis Pärna (Tartu) ja Käbi (Poksiklubi). Käbi, kes esines päris hästi ja südilt soomlase Karlsoni vastu, tuuseldab esimeses ringis ka tartlast päris korralikult, kuid tartlane seab end kohe enam kaitsesse ja ringi lõpul teeb isegi vastuattaake. Teisel ringil Pärna napp ülekaal, kolmas ring ja võit täiesti Käbi. Kohtunike hääled siiski 2:1. (Üks kohtunik oli Poksiklubist, teine Tartust ja kolmas, erapooletu, Tallinna Kalevist).

Suurem faux-pas õhtu kestes moodustas aga 53 kg. kaalus Reinthal ja Kaupi kohtamine. Esimest ringi algab tartlane registamisega, püüdes Kaupi löökide tulivärgiga pimestada, mis osaliselt ka õnnestub, kuid ringi lõpupoolel saab Kaup paar sirget Reinthalile sisse, mis tartlaste määrgatavalt tuikuma võtab. Ring viik või napilt-napilt Reinthal. Teises ringis tartlane on pehme, kuid Kaup laseb end vedada sisse sellega, et laseb tal järjest endale peale vajuda. Reinthal on saanud korduvalt

tabavusi ja on segane, tormab uisapäisa, tarvitades päästeabinõuks klintshi. Ring Kaupi. Kolmas ring pole muud, kui Reinthal materdamine Kaupi poolt. Tartlane sõna otseses mõttes „elab Kaupi otsas“. Nagu kohtunik lahutab, nii on R. jälle klintshis, surudes Kaupi kehaga nõõridesse. Ringi lõpul R. on täiesti groggy, gong päästab ta lõplikult hävingust. Ring suuresti Kaupi. Seda pöörasema üllatusena kõlab aga kohtunike otsus: Võitja Reinthal 2:1. Publik kviteeris skandaalset väärt-otsust kauakestva vilekontsertiga.

57 kg. kaalus kohtasid Sheer ja Hendrikson. Kiiretempoline kohtamine, kus Hendr. alul töötas rohkesti oma vasakhaagiga, mis korduvalt tabas Sheeri solaari, lõppes viimases ringis klintshimistega ja Hendriksoni võiduga 3:0.

Viigi seadis Vahi, kes poksis 61 kg. kaalus Stepuloviga. Iusa algusega, kuid ägeda ja klintshi- ning märkusterikka lõpuga annab paremuse tartlasele 2:1. See oli matš, kus ka ringikohtunik P. Matsov mõned vopsud sai.

66 kg. kaalus on koos kaks „ärkamisaja teelast“, nagu publik naljatab — Jansen ja Jakobson. Jansen näitab end tugeva fighterina, lüües juba esimeses ringis Jakobsoni võiduloosused nullile ja süvendades oma edu veel kahes teises ringis. Jakobson on andekas algaja. Veel kord seab seisu viigile keskaalumatš Mikke-Misler, kus tartlane Mikke publiku sümpaatiad võidab tiheda ja innuka vastupanuga meistrile. Misler tuuseldab tartlast lähivõistluses tublisti, teisel ringil Mikke aga, saades näpunäiteid sekundandilt, teeb ainult üksikuid kaugelööke ja tabab Mislerit paar korda. Ringi lõpupoolel Mikke on aga juba paiguti groggy ja kolmas ring on juba selline, et see ka väga hästi pidamata oleks võinud jääda. Klubiseis 3:3.

Poolraskes on koos Visnapuu ja Siivo. Tüse ja Lukkin Visnapuu lähel tulles suure endakindlusega, kuid peagi näeb, et Siivo pole su-

Väärtmetallasjade & märkide tehas.

ROMAN TAVAST

Valmistab eeskujulikus väljatöötamises: Väärtmetallesemeid: auhindadeks, kingitusteks, kodu kaunistamiseks ja majapidamise otstarbeks. Märke, medaleid, plankette ja metallkujusid. Graveerimisi — igasuguseid — käsitsi ja masinal. Emailsilte, nimelaudu, numbreid ja reklaamplakaate.

Tallinn, Väike Roosikrantsi № 6.
Kõnetraat 452-79.

gugi halvem. Esimeses ringis Siivo kindlustas omale ülekaalu just oma taiplikuma tööga. Teise ringi keskpaigas Siivo teeb taktilise vea — Visnapuu on groggy ja tuigub jalgadel, kuid Siivo ei kasuta hetke, et kogu oma jõureservidega peale minna. Selle asemel jääb ta passima ja — laseb teisel kosuda. Ring Siivo. 3. ringil Visnapuu hakkab viimase jõuga tuuleveskina tormama, millise teel saavutab mõned tabavused. Lõpupoolel on napis ülekaalus Siivo, kuid väsinud on mõlemad. Viimane hoop kuulub siiski Visnapuule. Võitjaks kuulutatakse Visnapuu 2:1, kuigi ka vastupidine otsus siin samuti õiglane-ülekohtune oleks.

Raskekaalust pole midagi pikemat rääkida, Lukkin, täis kohutavat revanshitahet, näitab päris korralikku poksi — isegi sukeldab ja kaitses taibuga Adelmanni esimeste sirgete eest. Paar klintshi näitab, et mehed ei taha kumbki teist löögile lasta, kuid sellele vaatamata tuleb otsus peagi. Ringinurka surutuna Adelmann tahab anda Lukkinile paremahaaki lõuga. Samal hetkel teeb seda ka Lukkin. Mõlema mehe paremaagid langevad korraga. Lukkin kattis end löögil, Adelmann mitte. Tulemus — Adelmanni k. o. viis sekundit enne ringi lõppu. Klubivõistluse ja Poolgase karika võitsid seega tartlased 5:3.

3 Russi korvpallimeeskonna kaotust, karikat Kalevile ja Tartu NMKÜ võitu Tallinnas.

Kolm karikat Kalevile NMKÜ karikavõistlustel, kolm Russi korvpallimeeskonna kaotust ja kolm Tartu NMKÜ võitu külaskäigul Tallinnas — sellega on tähendatud siukam osal-alkanud käsipalli hooajast. Sensatsioonikam neist oli aga meistermeeskonna Russi kaotusteeria. Ainult „Chicago Tribune“ Tallinna poolfinaalis Kalevi vastu esines Russ rahuldawalt, kui ta koguni parem ei olnud. Nõrk lõpp tingis aga moraalse languse ja Tartu NMKÜ vastu oli see otsustavaks uueks kaotuseks. Wahe oli siiski suur 23:33! Lõpuhoobi meistri iseteadmusele andis pühapäeva õhtul ESS. Reserwne algkoosseis võimaldas wastasele händkapi, mida priimakoosseis hiljem tasuda ei suutnud. Russ hakkas närwitsema, omawahel sõnelema ja kuigi sekund enne lõppu seis wiigiline oli, wiis võidu ESS-le Lange lijakorn.

Tartu NMKÜ külaskäik Tallinnas oli menukas. Võrkpallis oli ta mõlemast wastasest klafs parem. Nii ESS kui ka Tallinna NMKÜ häwinesid võrdsetel resultaatidel. ESS vastu oli võit 15:4 ja 15:7 ja nimekaimu vastu 15:7 ja 15:4. Tallinna NMKÜ algas paljutootawalt, kus algeim pi-newalt punkt-punktilt 6:6 tõusis, kuid rohkemaks ei jatkunud. Eriti halb oli Tallinna kriitikkudel platseerimine ja võrgu ette sõõmine. Korvpallis üllatas Tartu võiduga Russi üle. Kaaluwa edu saavutas ta algminutitel, kus peamiselt Jakobsoni wiisetest seis korra 10:0 oli! Poolaja võit 18:9 ja terve matš 33:23. Tallinna NMKÜ

wastu olid tartlased algul ka juhtimisel, kuid see jäigi ainjaks. Korra püüis weel wiik 12:12, kuid siis wajus Tallinn järjekindluslega ette, wedades wahemaal koguni 15 silmaga. Tallinn võitis 36:25 (24:12). Tartlased on korvpallis tunduvalt edasi läinud. Mängiwad erineva stiiliga. Eriti kiiduwäärne on nende start palli järele ja sagedased kiired wahelchüpped wastaste sõõtudele. Chicago karika Eesti finaali Kalewiga ja Tartu-Tallinna linnawõistlus kujunewad tänawu pinewamaiks eelmitšit.

NMKÜ karikavõistlustel langes kõige kolm karikat Kalewile. Hinnatawaim oli wõit korvpallis. Toome kokkuvõttekult karikavõistluste terve käigu: **KORVPALL MEESTELE:** NMKÜ esimene garnituur wõitis waewatult Russi teise 30:17 (14:10) ja kuna Lutri NMKÜ oli ühepunkt-lise üllatuswõidu saawutanud ESS-i üle 28:27 (17:7), toimus poolfinaal nende wahel. Ratniku tabawatel vi-setel kindjustas NMKÜ omale küllaldase edukuse ja wõitis 45:15 (16:11). Kalevi esimeseks wastaseks olnud NMKÜ teine garnituur kaotis senise hooaja rekordselt 26:63 (14:30).

Seega pääsis Kalev poolfinaali, kus ta wastaseks oli mänguta Russi esimene garnituur. Russi-Kalevi kohtamised on meie käsipalli viimaseaja historia Cambridge-Oxfordis olnud ja nii kujunes ka seekord nende kohtamisest karikavõistluste clou. Publikut oli rekordselt. Russ juhtis punktidega terve poolaja ja osa algusest, kuni Kalevil õnnestus õnnelikult wiigistada 28:28. Edasi sündis wedamine wahelduvalt, kuni lõpuks Kalev ette löi õnnestunud karistusviskega ja Viksteini lisakorviga. Russil oli veel wiigista- (järg 5. lhk.)

Naised ise juhtigu NAISSPORTI.

Tänapäeval ei ole vist kedagi enam, kes saaks eitada naisspordi tähtsust. Lahingud tema ümber on juba lõõdnud — samuti, kui omal ajal meeste spordi ümber ja päevast päeva üha kasvav naisspordi laine aina kviteerib seda, et ka sellest pro ja contra heitlusest on pro tulnud välja võitjana. Suuremaks võiduks naisspordile on aga see, et isegi Soome, see igivana „mehiste meeste“ puritaanlik maa on jõudnud arusaamisele, et naissport ka temale tublisti võib lisada sportlikku aupaistenimist ja soome tulevaste põlvete parema arengu nimel on nüüdsest peale võtnud naiste sportimapaneku aktiivselt oma päevakorda. Tänavusel hooajal Soome pealinna korraldajal esimesed suuremad kergejõustikuvõistlused naistele ja niihästi kriitika, kui ka publiku suhtumine neisse oli juubeldav. Praegu Soomes käivad kõvad eelõõd naisspordi levitamiseks ja propageerimiseks, kohtadel asutatakse organisatsioone, korraldatakse saalitreeninguid jne., et tulevase hooaja alul soome naised juba üle maa spordiväljadele võivad tulla ja oma võimeid näitama hakata. See on ajal, mil teistes Lääne-Euroopa maades, rääkimata Ameerikast, kus naissport juba ammu samaväärne meeste spordiga, ammu enam vahet ei tehta selle vahel, kas olümpiavõidu rahvusvärvidele toob mees või naine.

Miskipärast tundub aga, et sel ajal, kui kogu maailm näib olevat jõudnud teadlikkusele naisspordi tululikkusest, kui kogu maailm pingutab, et rakendada oma ainelised ja organisatsioonilised jõud naisspordi levitamise teenistusse, naissport meil Eestis näib tegevat vähjakäiku. Või — kui mitte just seda, siis paigal püsib. Et siin-seal parandatakse mõned rekordid, see iseendast ei anna veel mingit tõendist sellest, et naissport meil eduteed sammub. Süvenedes asjasse, peab ka suurim praeguse meie naisspordi pooldaja mõnema, et meil õieti organiseeritud naisspordist kui sellisest veel juttu ei saa tehagi. Raudsepp ja mõned teised Tartus, Parts, Kelder, Teitelbaum ja tosin koolitidrukuid Tallinnas — see on kogu meie naissport. Mõõdunud hooajal siin-seal maakohas tegid organisatsioonid ka arga katsed naisi võistleva tõmmata, kuid ka see ei annud nimetamisväärsed tagajärge, kuna kaks-kolm võistlejat võistlus-alal pole veel mingi võistlus. Küsimine nüüd: kus meie naissportlaste mass, kus on need naissportlased, kes endi hulgast peavad konkurentsis andma paremad? Neid ei ole. Meil jätkub igale võistlusalale vaevalt niipalju naisi, kui on „võidukohti“ ja tegelikult suurem osa meie naiste kergejõustikuvõistlusi ongi ainult „vormitüüteks.“ Nii-kui-nii on ette teada, kes võidab ühe või kes teise ala. Ühesõnaga — meie naisspordis on meil praegu ainult see „eliit“ — kui teda nii nimetada võib. Seda sportlaskulka, millele see eliit peab baseeruma, meil veel ei ole.

Mis on selle põhjuseks, et meie naissport on niivõrd ebapopulaarne spordivõimeliste naiste ja tütarlaste endi hulgas? Meil on ju Eestis naisi kaugel enam kui mehi, järjekäikult peaks asjade loomuliku käigu juures naissportlaste hulk olema palju-palju suurem praegusest. Kas on selle põhjuseks asjaolu, et naistel on spordi vastu vähe huvi, vähe tahet või — on siin tegemist ainult selgitustöö puudusega?

Usume, et põhjuseks, mis seni on pidurdanud meie naisspordi ja laskunud naisspordi rakukesti tekkida ainult suuremates linnades suuremate spordiorganisatsioonide hõlma all, on see, et pole seni leidunud kedagi, kes oleks võtnud vaevaks meie naissportlasi juhtida. Meie naissport põeb juhtide puudust ja see võib saada talle saatuslikuks, kui olukord lähemal ajal ei parane. Nende ridade kirjutaja pole kaugelki mõni naisõiguslane, kuid tahtmata paneb imestama, kui näed, et pea üheski seltsis ei ole juhatusliikmete või muidu „asjameeste“ hulgas naisi. Meie sportlikult tähtsast ja sageli kaugeleulatava tähtsusega momendid, nagu üksikute liitude aastakoosolekud, ase-

mikekogud jne. mööduvad täiesti naiste eemal olles. Ja lubatagu küsida — kellel peaks siis naissportlaste juhtimine olema enam südame lähedal, kui naistel ise? Kes peaks olema see „kuldaväärt mees“, kes riskiks hakata naisspordi juhtima, olles võõras naise psühholoogiale ja füsioloogiale (ja milline mees seda ei oleks?), ja seistes eemal naissportlaste soovidest ja nende omavahe- lise elust? Sarnast meest on võimatu kujutada ette ja sellepärast ongi kõik sellised meeste poolt algatatud naisspordijuhtimise katsed lõppenud täieliku, või paremal juhul osalise kokkuvarisemisega.

Miks ei ole meie naissport annud ise endile juhte?

Küllap vist sellepärast, et keskpärase tahtega pole siin palju hakata peale. Tänapäeva eesti naissport on samuti kui omal ajal meestegi sport veel alles loomisvaldes. Sellisel puhul ei suuda liikumisele tuld ja eluõhku sisse puhuda väike vaim. Ei. Naisspordi juhil peab olema seda tüd ja — kas või fanatismi — mis oli meie meespordi pioneeridel. Neid suurte veenetege naisjuhte meil seni pole olnud. Vanem generatsioon — suuremalt osalt võimlemisõpetajast koosnev, on tardunud oma koolivõimlemise vormidesse, noorem — meie enam-vähem aktiivsest sportlasperest väljavõrsunud ja kodumaal oma sportpedagoogilise hariduse saanud põlv on veel liig „roheline“, et võtta oma õlgadele ülemaalise liikumise juhtimise raskest koormat. Nii on tekkinud mingi tühihik ja selles tühihikus meie spontaanselt tekkinud

naisspordirakukesed kobavad pimedas, leidmata õiget rada, millele suunida liikumist. Nad on paratamatult sunnitud andma endid meeste poolt juhitavate seltside hooldamisele ja kaotavad endi omapära, jäädes paratamatult meesspordi sabassõrkijateks, kes peavad rahulduma nende raasukestega, mis pudenevad meeste laualt.

On selge, et kui meie naissport tahab areneda (ja seda ta peab), siis tuleb siin kiiresti hakata organiseerima naisi endid. Kuidas seda tegelikult läbi viia, selleks võime võtta eeskujuks välismaade kogemusi, kus naisspordi ajal tehtud enam kui meil. Esimeseks sammuks oleks naissportlaste endi algatusel naisspordi komiteede loomine nende organisatsioonide (spordiseltside jne.) juures, kus naissportlasi oleks. Sarnane komitee jääks kohapealseks naissportlaste juhtijaks ja vististi üheski mõistlikus spordiseltsis ei keelduta teda tunnustamast ega tema ettepanekuid aktsepteerimast.

Naissportlased peavad näitama organisatsioonilisel alal enam aktiivteeti, nad peavad püüdma endi kätte endi juhtimise peasuunade kontrolli. Sarnaste naisspordi komiteede esindus võiks kutsuda ellu meie naisaladid sekkahaaravate eriliitude juure naiste liidukomiteed, saades sellega sõna kaasarääkimiseks ka naisspordi üleriikliku ulatusega küsimustes. Siit aga naiste spordiliiduni on veel ainult väike samm.

Mõeldagu ainult järele ja võetagu asja tõsiselt — on viimane aeg hakata tööle naisspordi organiseerimise alal. Kui naised oma spordiga ei soovi ka edaspidi jääda „maljanumbriks“, siis astugu nad ise otsustav samm ja haaraku ohjad pihku.

J. P.

tundma, kaugele teatud olukorras võib minna ja mida võib korda saata, seft liigne harjutamine on mürk. Harjutada võib kuuski korda nädalas, kuid mõõdukalt ja ainult üks ehk kaks korda nädalas täiesti tõstijelt 1/2=1 tund kõva rabamist. Suuremat tähelepanu peale algvõtete kätteõppimist tuleb panna oma „leiwavõttele“, seft maadleja, kes oskab sooritada paarkolm head võtet täielikult ja selle lijana tunneb teiji võtteid, on

tehniliselt parem maadleja, kui see, kes tunneb palju võtteid, ent ühtegi mitte niivõrd, et sellest kasu oleks.

Üheks juureks weaks maadlejatel on, et nad kipuvad ühekülgset oma keha arendama. Treenitakse peamiselt ülimest kehaosa ja käsiwarsti, jättes tähelepanuta jalad. Peab aga harjutama kõiki lihaskeid ja võib olla koguni eestkätt jalgu, seft head ja

tugevad jalad on maadlejale väga tähtsad.

Maadlejal ei tohi ükski koht kehal unustatud olla, seft sellest ripub võit või kaotus. Tal tuleb hoolikalt võimelda, rattal sõita, hüpata, jooksta (kestvus ja murdmaajooksud) ja isegi mõlla mine selle sõna tõelises mõttes on hea abinõu jõu ja vastupidavuse harjutamiseks. Lühidalt öeldes, maadlejal ei tule ainult maadelda, vaid kõike muud lihaske teha, hoolikustuse jätmata ka jannas käimise, ujumise jne. Ujuda tohib muidugi ainult mõõdukalt, seft liigujumine lahjutab. Eriti soovitatavad on veel harjutused kummirihmaga, millised liigutused head nii käte kui jalgade töö arendamiseks. Ka tõsta võib, kuid ainult kerge- maadlaste tõsteid. Raskest pole maadlejale lubatud — silda tuleb maadlejal ipearansi hoolega harjutada, seft kõva jõd on maadleja edukuseks tähtsavaid eeltingimusi. Sild pole ju üksnes kaitse, vaid ka pealetungi abinõu nii mõneski püsti- ja parterimaadluses.

Maadleja eluwiis peab olema korralik, kui hellama. Magama peab minema juba kell 10 paiku õhtul, kusjuures 8 tunnilistest magamisest jätkub. Kõik muud hügieenilised vajadused silmaspeetud, tuleb üles tõustes awatud aagna ees teha kerges riietuses paarkümmend hingamisharjutust. Ka mõned võimlemisharjutused pole üleaurused. Siis kiirelt riietuda ja teha elaw ja energiline jalutuskäik. Alles peale seda ajada sööma. Söögiajad peavad olema täpselt reguleeritud. Õhtul töölt tulles minna enne söömist harjutama ja peale söömist teha 1/2=1 tund jalutust. Koju tulles jälle hingamisharjutused awatud aagna ees ja siis alles magamistöö lõbu.

Sööki peab olema rammus ja toitew. Sööki muidugi korralikult peeneks närida, et ei tuleks seedimisraskusi. Joogiks tarwita wetti ja suhkrut. Kahaoad võib tarwitada, kuigi selle toitwus niisuur ei ole, nagu kiidetakse. Siiski on ta kohwile ehk mõnele muule joogile eelistatud. Alkoholist hoidu alati!

Ettewalmistustega võistlustele algab maadleja juba

kolm kuud enne võistlust, seft juures peab aga kõige hoolikamalt kinni pidama korralikkudest eluwiisidest magamisest, söomisest jne. Näiteks ei tohi võistluste lähenedes süüa tihemini, et „kõhuda“. Sellest saame waid wastupidise tagajärge. Harjutused tuleb lõpetada 4-6 päewa enne võistlust ja sellele järgnew puhkeae on alles kolm päewa enne kõige paremas mõttes.

OVOMALTINE

on ekstrakt, mis sisaldab kõik linnakse, piima, muna ja kakao väärtuslikumad ollused kergelt seeditaval kujul. Mis tähendus sellel on sportlasele, ei vaja vist erilist seletamist.

Saadaval kõikides apteekides ja rohkakauplustes.

Pealadu: A/S „Ephag“
Tallinn: Harju tän. 41 ja
Narva mnt. 42
Tartu: Kompani 1

D^rA. WANDER A.G. BERN, SCHWEIZ

OVOMALTINE tõrwendab ka Teid!

Artur Kukk räägib MAADLUSE TREENINGUST.

Mida peab algaja maadleja tähele panema ?

Avaldame siinkohal meie saadetud artikli maadluse treeningust mehe sulest, kes viimasel ajal väga palju tulusat tööd teinud tulewiku maadlejatepere kasvatamisel. A. Kuke näpunäited on peamiselt mõeldud noorematele maadlejatele ja ses mõttes võivad nad palju kasulikkude pakkuda ka neile provintsinurkadele, kuhu A. Kukk isiklikult oma õpetusi jagama ei saa sõita.

Minu alljärgnewad read pole mõeldud maadlemise harjutamise laiaulatuslikuks selgituseks (selleks ei jatkaks „E. Spordilehes“ ruumi), waid ma püüan kokkuvõtteks rääkida kõige hädawajalikumast maadlejate juures.

Jätk, kes soovib maadlejaks hakata, peab eestkätt tähelepanu juhtima ettewalmistawale tööle võimlemise ja muu spordi näol, et alles sellest saadud algpõhjal end edasi arendada. On

päewaselge, et nii palju rohkem edu saawutatakse, kui kohe matile minnes.

Algus peab olema ettewaatlik ja kui võimalik, siis otse hea maadleja juhatusel. Eelalgu õpita waid kergemaid ja lihtsamaid võtteid ja wastuwõtteid ja sealjuures

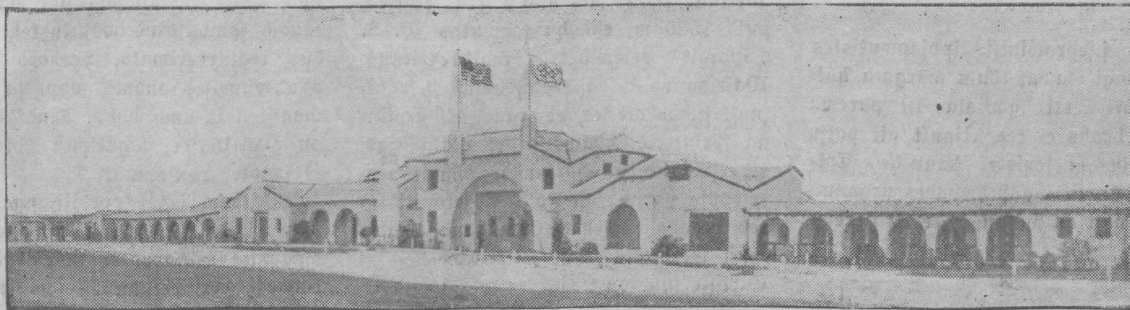
ainult paar võtet.

Sellele paarile võttele tuleb aga pühendada kogu tähelepanu ja teha neid lugematul arwul kordi, kuni need põhjalikult õpitud. Nii võtteid võttele minnakse edasi ja kui elementaarsemad võtted käes, alles siis võib minna n.n. „leiwavõttele“. Kuid needki peawad wastuwaidlematult käielikult ja kindlalt õpitud olema, et soodsal juhusel wastane kohe seljatada.

Harjutiste siht on arendada kogu keha võimalikult mitmekülgset, et ammutada jõudu, wastupidawust, energiat ja tahtejõudu. Harjutades peab

OLÜMPIA KEERISES.

Lex Klumberg jutustab olümpiamängudest.

Los Angelesi olümpiaküla peavärvad.

Käesolevas numbris jätkab A. Klumberg oma muljete edasiandmist olümpiamängudest. Käesolevaga järgneb avamisteremoonia kirjeldamine:

Autobusside karavani pikkus ulatus ühele kilomeetrile. sest niipalju oli mees sportlasi. Samal ajal algas aga teistest sihtsinais atleetide rongikäik. Naised peatusid teatavasti „Baltimore“ hotellis ja nad sõitsid eraldi ning alles staadionile eel ühinesid mõlemad karavanid. Nii siin kui ka teisel rongikäigul paistisid rahvahulgad terve tee ja siia võisidki kaduda Los Angelesi ejanõkkude hulka need üleaksud, kes väljaspoolt olümpiamängudele sõitsid.

Autobussidelt ei astunud otse staadionile, vaid kõik osavõtjad kogunesid ujumisstaadioni juures olevale suurele väljale. Siin tehti igale rahvusele teatavaks avamisteremoonia käik ja kord. Juhatati plaanidest kätte kohad, asetati järjekorda jne. Samal ajal täitsid rahvahulgad juba ärevuses tribüüne. Kõik korraldused tehtud, hakati staadionile sammuma, kuid staadionile pääsemiseks tuli üks maaalune käik läbistada.

See ei olnud pikk (umbes 30—40 m.) ja selle kaudu jooksid hiljem ka maratoni jooksjad. Nagu teada, sammusid rahvused alfabeedi järjekorras, kõige eel aga esimeste mängude korraldajad kreeklased. Defileerimiseks sammuti jooksuradadel vastu päikest ja kogu tee, kust eest aga teatud rahvus moodus, kostusid tribüünidelt tervitused, hüüded, kiiduavaldused jne. Kõik rahvused said kiiduavaldusetormi tunda, kuid **kõige soojemalt tervitati peaaemamaalaste-ameerikaste jaapanlasi, soomlasi ja sakslasi.**

Eriti suure aplausi said jaapanlased, kuigi teatavasti Kaugu-Ida küsimuste pärast nendega poliitiliselt väike vaen valitsemas. Aplaus näitas aga, et olümpiamängudel on kõik poliitilised vahekorrad unustatud ja nii jaapanlasi kui ka teisi austati kui tublid sportlasi.

Ka Eesti sai oodatust rohkem aplausi, kuigi meeskond oli ahtakene ja tema mõõdukas teatud inimhulga eest palju aega ei võtnud. Millegipärast ei imponeerinud ameeriklastele aga itaallased ja aplaus neile tundus liialt ametliku viisakusena. Lisaks aplausile

kuuldus aga ka viiesid, isegi ameeriklased ei pääsenud neist. Vilet said veel mitmed rahvused. Omapärast võitsid publiku poolehoidu schveitslased. Lisaks ees kantavale väiksele rahvuslipule oli neil kaasas veel teine

hiiglasuur Schveitsi lipp, mida sellele kinnitatud käepidemest kanti oma vahe maas. See oli tõesti väga nägus ja silmale hellitav. Defilee ja kohtade asetumine staadioni pehmele murule võttis aega pool tundi. Ametlikul avamisel olid väga tervitatavad lühikesed kõned. Ameeriklane on ikka teomees. Ta ei räägi ise palju ega anna ka teistele palju aega rääkimiseks. Nii rääkis presidenti nimel abipresident Curtis väga lühidalt, kuid iga sõna oli kui tahutult terav. Selle tooni võtsid ka teised tervitajad. Kõned võeti suure aplausiga vastu, kuid

de Coubertin sai oma inimisele ka viiet! See kostus küll peajooshidele vastag-

olevatelt tribüünidelt, kuid vile ta oli ikkagi. Mis selle põhjustas, jäi selgumatuks, kuid mulle isiklikult näis, et halpea

de Coubertin vile mõju isegi võpatas.

Teistel olümpiamängudel on iga avamisteremoonia üksikasi ka üksikult järjekorras läbi viidud, kuid siin sündis lõpp üheaegselt: peale de Coubertini kõnet

kerkis masti olümpia lipp, samal ajal kostusid 10 suurrikupauku, tuid vahandati, anti olümpia- vanne

ja kui olümpiatuli süüdati, siis kerkis säärane vägev ovatsioon, et kisa võis kümnete kilomeetritele kostuda. Kui lõpuks tribüünidel kisa vaikus, siis kostus ta väljaspoolt staadioni edasi. Paljud inimesed tõusid imetuses püsti, pidades seda vägevaks kajaks, kuid kohe selgus, et

edasi karjusid staadioni ümbritsevad inimhulgad.

Nii elas terve linn sellele avamise õilsamale silmapilgule kaasa. Kui ka staadionitagune kisa vaikus, siis

tuid ekslesid ikka veeli peatult tribüünide kohal.

Neid oli üle 3000 ja nad hõljusid mustendava ja läikiva pilvena siasinna, olles kaotanud oma orienteerimisvõime. Ekslemist siivendas muidugi ka see, et tribüünid olid väga kõrged ja linnud kohe kõrgustesse ei tõusnud. Üle veerandtunni kestis see ekslemine ja alles siis kadus suurem parv neist. Osa viibis staadionil veel kauem.

Lahkumine peale avamisteremooniast sündis siiatulemise korras

jälle autobuste, kusjuures naised jällegi eraldi lahkusid. Olümpiaküla eelne oli rahvast kaua tihedalt täis. Siin võeti autogramme, intervjueriti jne."

3.

„Teisel päeval võis juba tervet avamisteremooniast näha olümpiaküla kinos. Muide: olümpiaküla kino oli midagi muud, kui me tavaliselt kino all mõistame. See oli vabaõhuetenduste kino.

Killukesi laiast maailmast.

Belgia kuningas ja maailmameister.

Belgia demokraatlik kuningas Albert on suur sportisõber ja tihti külastab ta võistlusi, pannes wälja ka väärtuslikke auhindu.

Noor Louwani ülikooli õpilane Joseph Scheraks võistles Roomas ja tuli seal maailmameistriks rattasõidus. See tõi wäljale Belgiale palju kuulujuttu ja kohe peale võistlust wahetajid kuningas ja maailmameister wastastikku kuseid telegramme. Nüüd lõpuks kutsus kuningas Scherakki oma juure loojja, kus wõistles wärske maailmameistriga 20 minutit. Lahkudes surus ta wõitjale pikku sigaretti portmanee, millel kuldähkedega seisis kuninga monogramm.

Unustatud Jim Thorpe.

Omaaegne kümnevõistleja kuuljus ja olümpiawõitja bronksnahkne Jim

Teatavasti vaheldub geograafilisest asendist Los Angelesis päewavalgus ööpimedusega meie mõistes peaaegu wälkküirelt. Sarnast pikaajast üleminekut nagu see omane meil ja üldse maakeranabadele lähedastes wöödes, seal ei tunta. Nii ei ole seal ka meil nii armastatud „valgeid öid“. Kell 7 õhtu (seajse kellaaja järele muidugi), mil ka wabaõhukino etendused algasid, walitseb maad täieline pimedus. See võimaldabki wabaõhukino etendused.

Ühele mäenõlvakule oli ehitatud lava ja siia projekteeriti kõik eelmise päewa sündmused. Teisel pool

astmetaolise mäenõlvaku võitis aga aset terve olümpiaküla elanikkond.

Ainult need, keljel õhtustel võistlustel (tõstmine, maadlus jne.) esineda tuli, pidid kaheksusega puuduma. Ma ütlesin meeleldi kaheksusega, sest see, mida kinolinal nähti, pakkus palju ülevaatlikuma mulje kõigest, kui mängude isiklik jälgimine.

Võistluste ajal kiheles terve wäli kaamerameestest, kes ei jätnud jäädvustamast ühtegi wäärtuslikumat momenti. Reast juppidest koostati aga suur film, mis oma täiuslikkusest ületas kõikidest eelmistest mängudest tehtud filmid. Nii wõisime terve avamisteremoonia uuesti üle elada, nagu sünniks see tegelikult. Kõik tunded ja meeleolud, mis eelmisel päeval tekkinud, ärkasid teadvusse uue hooga, wallutades meele ja hinge. Ma pole kunagi varem ega hiljem ühe asja nii täpselt kahekordset üle elanud, kui Los Angelesi wabaõhukino etendustel.

Filmimise täpsus oli otse eeskujulik. Väga vähe jäeti vahele. Isegi eeljooksud ei puudunud. Jooksud üldse filmiti kõik täpselt algusest lõpuni. Sealjuures sündis filmi demonstreerimine samas tempos, nagu ta tegelikus elus oli (teatud kohti korraliti muidugi ka aeglubis). Kõige huvitavam jooksude juures oli see, et filmi demonstreerimisele teatud jooksu stopperiga võttes, ühtus saadud aeg ametlikult wälja-

kuulutatud ajaga peaaegu täpselt. Nii näitas Ameerika kino alal, mis vähegi suutis.

Peensusteni minema filmimise tagamõtteks oli peale kõige muu ka äri. Üldse sündis filmi demonstreerimine olümpiaküla juba ainult reklaami mõttes filmile. Oli siin ju koos kõigi rahvuste esindajaid, kellel peahuvi oli just omamaa atleetide esinemise vastu. Ja kuna paljudel tekkis soov ka kodumaal näidata omamaalaste wõidukaid esinemisi, siis said filmid palju tellimisi reproduktsioonidele. Muidugi ei tellitud niipalju reproduktsioone tervest filmist, kui just teatud maasse puuduvast osast, s. t. üksikuid tükke omamaalaste esinemistest. Nii tean, et

Poola teilis ekstra Kusocinsky ja pri. Valschi jooksude kohad, — Balti riikidesse ja Eestisse jõudnud filmid olümpiamängudest on waid kahvatud kärped ja detailselt on ära toodud waid kohad, mis wõiksid Balti riike rohkem huvitada (nii on jälle Eesti kohta liialt peatunud Dalinshil olümpiakülas). Kui igal juhul ei puudu ka neil kärbetel oma wäärustus.

Enesestki mõistefavalt nüüdseajale oli film — helifilm. See aitas palju kaasa kogu meeleolu kajastamiseks, mis mängude ajal walitses publikus, wõistlusradadel, -ringides ja -kastides. Nii wõis muuseumis ka näha-kuulda prantslase Winteri häälitsemisi kettaheite ajal, kui ta üht heidet, mis olevat ulatunud 50 meetrisse, ei tunnustatud."

4.

„Nüüd tuleb mulle meele, et Winteri kettaheite kohta väga palju tühja terve maailma ajakirjanduses kokku räägiti. Jälgisin erilise tähelepanguga seekord kettaheiteid ja ma wõin öelda, et

skandaal Winteri kadumaläinud heitest on aluseta.

Kõige pealt olid kohtunikud ikkagi kohusetruud ja pealegi ei olnud kettaheite kohtunikudeks ainult ameeriklased. Lisaks ei olnud Winteri seekordsel heitel pattuoinaks ristitud teivashüppel moment nii pinevki, et kohtunikud kõike unustades ainult seda oleksid jälginud. Koos kõigi erapooletutega

wõin tõendada, et Winter Los Angelesis 50 m. pole heitnud, waid kogu see lugu ainult enesepetmine on. Tegelikult sündis see kõmutekitanud kettaheite järgmiselt:

Winter oma järjekorras heitele astudes, pani küll kettale wõimsa keeru peale, kuid ketas langes maha umbes 47 m. piirile. Kohtunik nähes, et eelmine Winteri tagajärg ületamata jäänud, ei teinud heitest erilist wälja. Ketas ise langes aga sarnase keeruga, et peale 47 meetrile langemist veel kord tugevalt õhku tõusis ja uuesti maandus sealpool 50 m. piiri, kus tavalises korras türu maapeal tegi. Seega

Winteri heide oli tegelikult kaks korda maha langenuud,

kuid Winter ise, ta kaasmaalased ja osa teisi aga olid tähele pannud ainult teistkordse kukkumise ja nii oli nende protesteerimine inimlikult arusaadav. Kohtunikudel polnud aga midagi parata. Minus, minu ligidal istuvas Nurmis ja publikus tekkis aga täieline imestus, kui prantslased kettaheite märkidele ruttasid ja sealpool 50 m. piiri shestikuleerides midagi maa peal otsisid.

Oleks ketas tõepoolest kohe 50 m. juure lannanud, siis oleks ka maasse kindel tõendus jäänud, sest staadioni muru oli meeleldi pehmena ehitatud, et iga märk nähtav oleks. Kui kõik heited olid jättnud langedes sügava vao, siis sealpool 50 m. piiri sarnast ei leitud. Nii kadus seegi alus märki sinna asetada. Isiklikult jälgisin kettaheiteid binokliga ja ennem oleks ma ühe Jessupi heite, mis üle astudes 50 m. küünnis, õigeks tunnustanud, kui Winteri olematu heite.

Üldse oli kohtunikude kiituseks suur ettevaatus heidete märkimisel. Nii ei tõmbanud nad ka odaheitel oda ta langemissuunas maast wälja, waid murdsid ennem oda maaga perpendikulaarseks, nii et terve mätas heitekohta tõendama jäi. Ettevaatus odaheitel wõis küll mõjutatud olla ka vahejuhtumisest kettaheitel. — Edaspidi loodan kettaheitest, kus palju märkimiswäärset, rohkem rääkida."

(Järgneb).

„Maakondade esivõistlused“

Harju jäi suuri vaevu Tartumaa ees püsima esikohale. Valga- ja Petserimaa ründamas. Siseprovintsi tippsaavutiste tõus.

Iga aasta traditsiooni kohaselt toome ka tänava ülevaatusliku tabeli maakondade tippsaavutistest, mis ühtlasi moodustavad midagi maakondade esivõistluste taolist. Üldjoontes peab märkima, et kuigi 1932. a. kergejõustik üldist tagajätkeminekut näida-

nud, siis siseprovintsi tippsaavutistes võib ikkagi elavat tõusu märgata, kuigi see üle-Eesti iga afa 10 parema keskmist heaks ei tee. Ainult nii palju on olulist, et seniste kantide Tallinna ja Tartu tagajätkeminekudes provintsi appitulevaid on mõjunud, et 10 parema

keskmine veel rohkem alla pole läinud. Eeskätt pole huumitust, et Harjumaa ainult õnnega Tartumaa ees esikoha säilitanud. Punkide vahe on väga napp ja Harjumaa päästis tarilane Post, kes küll Tartus elutseb, kuid 1500 m. esikoha saavutas W. S. „Spordi“ värvides registreerituna. Väeläda võib ka teatejooksul, sest ainult juhused oli see, et eranditult Tallinna sprinterid maavõistlustel Lätiga Eesti esindajid ja Harjumaa nimele teatejooksu parima aja töid. Tegelikult tuleb pidada mõlemaid maakondi vahemalt võrdseteks, kui mitte edu koguni Tartule kinkida.

Virumaa hoidis kolmandal kohal Laas, kes Tartust hooaja keskel Rakweresse siirdus. Laasi saavutisi leiame aga mõlema maakonna nimekirjas, kuna ühed saavutas ta veel tarilajena ja teised „rakwerlasena“. Pärnumaa vääril tegelikult kolmandat kohta, kuid nõrgad heited ja peamiselt Laas osutusid takistusteks.

Keli nimeetatud maakonda on üksteisele lähedased, kuid ülemineku nõrge-

maale moodustab Järvamaa. Ta viies koht on kindel, paremate heidetel oleks ta aga Pärnule ligemale nihkunud. Valgamaa oleks kinnitatud protokollide alusel Sakalamaa ette pääsenud, kuna Sakalamaa paremad tulemused saavutatud võistlustel, mis liidus registreerimata. Seekord võitjime aga viimased andmed appi ja Sakalamaa hoidis oma koha. Kindlaimelisel aga Petseri tagatipust kolm kohta ettepoole rünnanud.

Virumaa oma spordiliiduga on kuuri riik riigis. Peale üENÜ Valgjärve osakonna protokollide pole Virumaa rohkem Ekraveliidu ette pääsenud, nii et Virumaa tagajärjed tuli otsida ainult ajakirjandusest. Seal võis aga mõnigi resultaat filmapaari vahele jääda ja see võib olla seabki ta ühele pulgale Läänemaa, kuigi Virumaa sporditase üldiselt siiskam on. Lääne- ja Saaremaa on endiselt tahaplaanile jäänud, ja võistlusi on nad vähe korraldanud. Eriti filmapaistew on viimane Saaremaa juures, kus väga palju walgaid laikujid (ifegi 200 ja 1500 m. kohtadel.) Jälgige kõrvalol. tabelit!

	Harju	Tartu	Viru	Pärnu	Järva	Sakala	Valga	Petseri	Võru	Lääne	Saare
100 m.	Takk 11,2	Labent 11,2	E. Lilienthal 11,1	Kongas 11,3	Milli 11,3	Västriik 11,7	Pantaloni 11,5	Laats 11,8	Lasting 11,4	Konsen 11,6	Espenberg 11,5
200 m.	Kesküll 23,6	Rattus 23,1	Kiitiss 23,3	Laur 24,0	Hindrekus 24,4	Västriik 23,8	Saaretok 25,4	Laats 24,3	Lasting 25,3	Politur 25,7	Espenberg 55,0
400 m.	Herm 51,7	Ütt 52,0	Topmann 53,5	Laur 54,2	Milli 54,0	Pau 54,2	Munda 55,5	Laats 56,0	Aleksejev 56,8	Talts 56,5	Espenberg 2,22,4
800 m.	Jürdlau 2,00,2	Laas 2,00,0	Laas 2,07,6	Laur 2,07,0	Luuigus 2,05,2	Martin 4,30,9	Pästlane 2,16,9	Kirbits 2,18,2	Aleksejev 2,10,9	Sams 2,10,8	Vaher 17,47,4
1500 m.	Prost 4,10,0	Laas 4,10,5	Laas 4,14,4	Petermann 4,16,6	Fatal 4,22,0	Kuldkepp 16,48,1	Pettai 4,37,4	Jakobson 4,38,7	Aleksejev 4,26,1	Sams 4,32,4	
5000 m.	Prööm 15,49,0	Soonberg 16,31,5	Laas 16,07,2	Petermann 15,48,8	Luuigus 16,42,3	Kuldkepp 36,36,0	Pettai 17,33,8	Jakobson 17,20,4	Aleksejev 17,31,3	Sams 16,37,5	
10000 m.	Kiili 34,23,0	Valdner 34,22,2	Treinberg 35,05,5	Petermann 34,11,4	Sonn 35,40,6	Kuldkepp 36,36,0	Pettai 37,12,0	Jakobson 17,20,4	Veske 17,31,3	Sams 36,47,5	
110 m.	Palvere 16,7	Reisner 17,1	Võitleja 46,5	Schmidt 17,5	Hindrekus 20,2	Koondis 18,1	Saaretok 19,0	Koondis 47,7	Valgjärve ÜENÜ 48,5	Läänela 48,8	Kures. ESS 48,9
4x100 m.	Tallinn 45,0	Kalev 45,7	Kiitiss 46,5	Vaprus 47,6	Ambia SR 46,6	Koondis 48,2	Koondis 48,8	Kleinson 47,7	Mägi 1,64	Bergmann 1,75	Tuhk 1,75
Kõrgus	Kuuse 1,83	Sule 1,75	Kiitiss 1,75	Schmidt 1,88	Kuulmata 1,70	Roosson 1,76	Saaretok 1,68	Kleinson 1,70	Mägi 1,64	Talts 6,14,5	Üksti 6,00,5
Kaugus	Pillikse 6,96	Labent 6,78	Kiitiss 6,86	Kongas 6,70	Hindrekus 6,63	Roosson 6,45	Nukk 6,22	Kleinson 6,45	Kasak 6,18	Talts 6,14,5	Tuhk 12,74
Kolmik	Herm 13,60	Jürgeison 13,45	Kiitiss 14,17	Kongas 12,80	Kobbin 13,52	Roosson 11,90	Nukk 12,60	Kleinson 13,05	Karsna 2,80	Piibusch 3,01	Espenberg 2,80
Teivas	Kink 3,15	Niggol 3,50	Erna 3,60	Schmidt 3,20	Kobbin 3,20	Stern 3,30	Saaretok 3,10	Kleinson 2,90	Ilves 13,25	Teng 11,36	Perro 11,79
Kuul	Viiding 15,67	Erikson 14,62,5	Lilienthal 13,15	Schmidt 11,93	Rosebaum 11,53	Nugis 12,34	Määrits 14,09	Koch 12,02	Prentsel 39,16	Järviste 35,15	Arukäe 34,95
Ketas	Viiding 43,80	Feldmann 46,66	Verder 42,07	Kerjan 37,61	Kobbin 38,41	Nugis 32,95	Määrits 39,60	Koch 39,29	Soovik 48,03	Teng 50,83	Leeber 49,31
Oda	Kink 52,55	Sule 69,62	Verder 60,56	Puistama 52,07	Kobbin 53,00	Usai 50,35	Leeber 53,82	Koch 49,30			

VEEL PAAR SÕNA

kergejõustiku hooaja kokkuvõtetest.

Nüüd, kus kolmes lehes „E. Spordilehes“, „Päevalehes“ ja „Mudislehes“ ilmunud hooaja kokkuvõtteid ja kõik üksteisest erinevad olud, on asjaomastes ringkondades mõtteid vahetatud, milline moodus hooaja kokkuvõtte tegemiseks kõige õigem oleks. „E. Spordileht“ tegi seekord kokkuvõtte peamiselt Ekraveliidule saadetud, ja ametlikult kinnitatud võistlusprotokollide alusel, „Päevaleht“ liias juure ka kõik muud kätte saadavad tagajärjed ja „Mudisleht“ ei pidanud kumbagi alusest kõvasti kinni. Viimane moodus eeskujuna langeb muidugi täiesti ära. Kõige selgema pildi hooajast annab muidugi see kokkuvõtte, kus täpselt toodud kõik tagajärjed ükskõik millistest võistlustest, olid nad siis seltsijade vahelised, õpilaste, üliõpilaste või kaitsvate ja -liidu omad. Kuid siin tuleb meele pidada, et kinnitamata võistluste tagajärjed peab mitmel puhul juhtida juure ettevaatusega, kui mitte koguni kahtlusega. Warematel kogemustel on teada, et mitmel pool meelega tagajärgi suurendatakse, kui mitte otsejärele, siis on kas heite-riistad kergemad, ei saa usalada aja-

mootjaid jne. Selles mõttes on „E. Spordileht“ kokkuvõtte kõige kindlam. Absoluutselt õiglast kokkuvõtet teha on väga raske, sest kui mitte muus osas, siis jooksudes jääb ta ikka puudulikuks, kuna mitmel pool kaugemale teist kolmandat aega ei fikseerita. Hea on veel, kui vahed vahemalt meetrites märgitud, vastasel korral jäävad nad täiis kaduma.

Kuigi kõrgisega tagajärjedesse ka täie usaldusega juhtuda, saaksime kokkuvõtte ainult teatud aasta kohta, kuid võrdluseks aasta-aastalt ei pea nad paika, sest puuduvad ijkud, kes seda täies ulatuses igaaasta ühejalguse täpsusega teeksid. Meil on küll teada otse fanaatilisi statistikeriisi, nagu võimlemisõpetaja A. Rosenbergi Tallinnast ja W. Weedam Tartust, kuid ka neil on palju vahele jäetud. Seni aga, kui pole saadud absoluutselt õiget kokkuvõtet, peame leppima senisega ja paneme vaid tähele aluseid, millistel nad tehtud.

Kõrvalolevas maakondade kokkuvõttes oleme piüdnud kahtuda kõiki käepärast olemaid andmeid, pigistades kahtlastel kohtadel ühe ilma kinni.

Kilde madjaaride maalt.

Dr. Baranuy loobus ujumisest jäädavalt. — Madjaarid maailma võimsamad water-polos. — Marie Szabo asus Pariisi. — „Heute spielt Orth!“

Euroopa meister ujumises dr. Baranuy, kes teatavasti Los Angelesis kohumiskude ohvriks langes, on sellest niivõrd pettunud, et osustanud üldse loobuda tegesportimisest. Et see valusaks hooiks oleks mitte ainult Ungarile, vaid ka tervele Euroopale, on lähemad sõbrad tema poole pööranud palwega, et ta kawatsetud plaanist loobuks. Baranuy hakkas juba järele ja madjaarid olid rõõmsad lootuses näha teda madjaaride värvide kaitsjana, kui tuli lõplik hoop sealt, kust keegi ei teadnud oodata. Nimelt suri neil päeval Baranuy tja, inseneer Geza Baranuy, ja see sunnib ujumismeitrit loobuma wees sulistamisest.

ja teine on waterpolo Ungari wafijemisel. Waterpolos on ungarlased tõelised maailmameitrid ja nad mängivad jarnase tehnikaga, et see mängu tõesti nauditavaks teeb. Et pilti saada ungarlaste suurvõimeteist, toome siinjuures weidi statistikat: tänapäevani on madjaaride esindusmeeskond waterpolos pidanud üldse 84 mängu, neist võitnud 73, kaotanud 8 ja wiiki mänginud 3. 1926 aastast on ta saanud ainult kaaks kaotust: samal aastal Antwerpenis Belgialt ja 1928 a. Amsterdamis Saksialt. Kogusummas löödud wärawaid 565:152!

Budapesti au ja uhkus kergejõustikus, kes alati oma rahwuse wärowid wõidule wiinud: Marie Szabo, on osustanud jäädavalt kodulinast lahkuda, et ajuda Pariisi, kus ta ühe kaasmaalase juristi juure sekretäri ko-

Däikeseltside karikavõistlused.

Hõimla võitis rändauhinna

Kuhu on jäänud endine pidulikkus karikavõistlustel?

Karikavõitja 1932 — ÜENÜ Hõimla, seisavad vasakult: klubi abiesimees J. Botter, Loigu, Treimann, Jurna, Ollis, Suik, Pärn, Kopli ja Raja. Ees: Silbergleich, Kippar ja Sitser.

1925 a. Tallinna ringkonna karikavõistlused olid algaastail jalgpalli waeslasteks nimetatud noortele seltsidele suureks huwikeskuseks ja ühtlasi ergutajaks paremale jalgpallile. Peamiselt karikavõistluste miljööd loodi seltside wahel suur üksmeel ja n. n. wäikeseltside liikumisel ei puudunud oma mõjuw lõna meie üldises sportpoliitikaski.

Jalgpall ise arenes wäikeseltsides siis ka jõudsalt ja rida praegusaja tuuse ja internatsionaale on pärit neist „kolgatagustest“ klubikestest. Tuld liikumisele ja jalgpalli edenemisele lihasid weel rahwuswahelised suhted lastega Tallinna-Riia linnawõistluste ja Eesti-Läti maawõistluste näol. Aastatega on aga wäikeseltsid oma mõju peaaegu kaotanud. Rea nimekamate seltside Wõitleja, Edu, Flora ja Merkur wäljalangedes ei jätanud järelejäänud ja pealewõrsunud seltsidel enam endist indu ja nii hääbus wäikeseltside liikumine. Ühtlasi on karikavõistlused ise muutunud nagu mingisuguseks suunitõõks, sest teist ei saa jeda nimetada, kui wõistluste korraldamine

ha saanud. Ta mitmekülgsus spordis koos tubli esinemisega tegi ta kõikide lemmikuks ja madjaaride esinainsportlaseks. Ta saawutiisist toome: üle 35 m. ketast, ligi 11 m. kuuli, 13 sekundiga 100 m. ja ujumises 50 m. 41 sek. Peale selle on ta weel kirgline aerutaja, jalgrattavõitja ja isegi jalga pesapallimängija! Tegewisportimise ei loobu ta siiski weel ja wõistleb edaspidi Pariisi Femina Sport Clubi wärwes.

Näib, nagu oleks Ungari jalgpall tagasi jõudnud headele aegadele, sest Eduna-Ameerikast on tagasi jõudnud Orth ja selle mehe nimi tähendab palju. Kaks suurt ja populaarset nime on madjaaridel: Hortny ja Orth. Estimene neist on riigiwahitseja ja teine jalgpalliwahitseja. Orth on Ungari kõigi aegade parem nahakuulrüütel ja publiku täieline lemmik. On tarwis ainult õhku lasta hüüdlause: „Heute spielt Orth!“ ja rahwas woolab murruna jalgpalliwõistlusele.

Kannatlikult oodati ta uut debüüti kodumaal ja rahwas ei pruukinud petuda, sest Orth oli sama wana Orth, kes olnud Ungari jalgpalli hiilguseks. Bocharj S. C. wärwides mängis ta Ungari karika finaali kaaja ja ta klubi võitis 4:0, kusjuures kaks wärwat tegi Orth ise.

juba mitmel aastal liikunud hilisjürgise külmale ja porijele ajajärgule. Juba puhterwiseliselt pole see noortele mängijale sobiw. Ja kui algaastatel pealwaks nähteks oli karikavõistluste kõigi osawõtjate ühine paraad ja defilee enne awamatshi, on seegi ammu kolikambri heidetud ja mängijad koguvad nagu wargsi wihamasje ja porisse suplema. — Tulewal aastal peaksid seltsid rohkem organiseeruma, kui jalgpallist rohkem lugu tahetakse pida.

Nagu ülal märkisime, ulatub karikavõistluste ajalugu aastas 1925. Ühisel jõul osteti tookord karikas ja statuudi alusel võisid sellele kohata kõik Tallinnas asuvad seltsid, kes ei kuulunud meie jalgpalli tippklassi. Esimese karika, mis kuulus kaitsmisele kaks korda järjest ehk kolm waheldamisi, võitis Wõitleja võitudega 1925 ja 1926. a. Üldse kirjutata tol ajal Wõitleja oma nimele omapärase rekordi: neli korda järjest tulja ringkonna üldvõitjaks, — kaks korda meistrina ja kaks karikavõitjana. Võidetud karika asetasi aga Wõitleja endised juhid peale seitsi liikvideerimist uuesti mängu ja tänavu võitis selle esmakordselt wäikeseltside wälkturniiri Põhjaaja. 1927. a. otsustati uus karikas mängu panna. Ostmine pidi üldisel jõul sündima, kuid lõpuks jäi lõwiosa karika wääratusest end. wäikeseltside juhtiwtegelase ja praeguse liidu asjaajaja A. Luhti kanda.

Enne tänavusi on karikavõistluste võitjaks osutanud:

- 1925 — Wõitleja
- 1926 — Wõitleja
- 1927 — Merkur
- 1928 — Puhkekodu
- 1929 — Lutri NMKÜ
- 1930 — Puhkekodu
- 1931 — Põhjala

1932 a. laiendati statuuti ja nüüd wõistlevad sellele kõik Põhja-Eesti ringkonna seltsid (Tallinn, Harju-, Lääne- ja Saaremaa). Võistlused algasid hilissügisel ja eelmängud andsid järgmisi tulemusi: Meteor-ÜENÜ 2:1, Kohila Püsiwus-Nõmme Kalju 7:0 ja poolfinaalis Meteor-Püsiwus 9:1! Teise rühma wõistlused olid kibedamad: Hõimla võitis üle noatera Vitjase 4:3, Lutri NMKÜ Jägala Omakodu 2:1. Poolfinaalis jäi Hõimla-Lutri NMKÜ esimene kohtamine wiimase paremusel wäravateta wiigile. Ka kordamismatshil oli normaal-aeg wäravateta ja alles lisa-aeg tõi võitjaks Hõimla 1:0.

Finaaliks staadionil 23. skp. mõnekümne pealtwaataja ees oli Hõimla oma ridu kohendanud ja wälutas mängu juba algusest. Otsustavaks kujunes esimene weeranditud, mil ps. Kippar ja p. Pihlak skoori 2:0 tõstsid. Meteor esines seekord alpool oma headvõrmi ja ei suutnud kõigile pingutusele waatamata hädaohtlikuks muutuda. Teisel poolajal tegi peale Meteori surumist

Maailma sensatsioon jalgpallis:

Inglise — Uruguay maawõistlus.

Londonist tulewa teate põhjal on kavatsusel jalgpalliwõistlus Uruguay ja Inglise wahel. Algatajaks on inglased ja nad näewad maawõistluste tähtajana webruari 1933. Kui uruguaglased ettepaneku vastu wõtawad (mida ka loodetakse), siis kujuneb sellest kõigi aegade suurim sensatsioon jalgpallis. Kohtavad ju jalgpalli hõimlaa ja modernaja maailma-meister. Maawõistlus leiaks aset Londonis.

Kavatsuse teostamisel ületab ta

ka detsembris aset leidwa Inglise-Austria suurkohtamise. Kõigiti näib, et Inglise hakkab loobuma oma isoleeritud seisukohast jalgpalli suhtes. Mõnelt poolt kommenteeritakse, et Inglise eelolewa kahe maawõistlusega waid ajutise katse teeb, et näha, kas Inglise jalgpall on weel maailma peremees. Senised kahwatud kohtamised üksikute kondinendi riikidega on selle iga-tahes kõikuma pannud. Võites aga Austria ja Uruguay, tõmbuwat Inglise maailma areenilt jälle tagasi.

NMKÜ karikavõistlused.

(algus 1. küljel).

mise võimalusi, kuid Kalevi kaitsemeleheitlik mäng hoidis selle. Kalevlaste rõõm võidu 37:33 puhul oli suur. Vastased mängisid erinevalt. Füüsilisest pikkusest tingituna arendas Kalev rohkem korgesöödulist mängu ja pikematest pikem Vikstein varises järjest korvi all. Teda söödeti siiski vähe ja parematel juhustel heitis mees palju mööda. Russi mäng oli kiirem ja isegi kombinatsioonikam, kuid tedagi jälgis pealwistel ebaõnn, mis lõpuminutitel saatuslikuks kujunes.

Finaalis võitis Kalev NMKÜ 42:33 (23:11). Kuigi Kalevi edu teenitud oli, oleks NMKÜ wäärinud paremat resultaati. Kuid kaotaja meeskonna üksik nõrk koht ja meeste wahetamise halb taktika kahandas edu. Nii ei pidanud paika Hermi pikk mängus hoidmine. NMKÜ parimaks meheks momentil võib pidada Parbot. Kiired läbimurded ja head visked teevad ta eelistatavaks kaaslasest Ratnikust. — Kalev mängis apaatselt, kui Russi vastu. Paiguti (teisel poolajal) näis ta mäng surunud punktis seisvat. Siiski oli tal küllajast indu poolaja tosinapunktilist edu alal hoida. Parimaks meheks oli Margevič, kes saajaprosendiliselt oma viskevõimalused realiseeris. Lisaks Altosaari suur taktika ja sellel baseerubki Kalevi siisu.

Karikavõitja koosseis ja korvid: Lindpere (1); Margevič (14); Tamm (6); Vikstein (11); Altosaar (9). Teise poolaja algul mängis veel Kiinapuu.

VÕRKPALL NAISTELE:

Nelja osavõtjaga kujunesid esimesed kohtamised kohe poolfinaalideks. Kalevi esimene garnituur võitis kergelt Russi naised 15:11 ja 15:6, kuna teine garnituur pidi pika teise geimi järele kapituleeruma ESS-ile 4:15 ja 14:16.

Finaal möödus keevas tempos. ESS suutis näidata end wäärika vastasena ja esivõistlustel on oodata tust üljatusnaiskonda. Senise meisternaiskonna Kalevi vastu vedas ta alggeimil 13:3 ja alles siis vandusid nad Kalevi rohkem „raifineeritud daamidele“ alla ja peamiselt Kalevi juuditari Saara Teitelbaumi surumistel võitis Kalev 15:13. Ka järgmise geimi algus oli analoogiline eelmisele: saksa piigad

Hõimla reservse p. Schuri juhustlikust kokkupõrkest vastaskaitsjaga 3:0 ja aljes lõpupoole jõudis Meteor p. Neumann'i kaudu auväravani. Matsh oli wäikeseltside parimaid hooajal. Kahjuks rikkusid seda mõningad mängijatewahelised inetud initsitendid, mis sealjuures aset leidisid kohtunik H. Seegnere seljaga, nii et wiimane ei saanud kalleid väija saata. Üldiselt vilistas H. Seegner hästi, jättes täiesti õigustatult wahele kõik ettetulnud juhuslikud pörkehandid.

Hõimla võitis karika esmakordselt ja selle andis neile üle jalgpalliliidu juhatusliige A. Männik. Võitja koosseis oli järgmine: Ollis; Kopli, Suik; Värav, Pärn, Raja; Pihlak (Schur), Kippar, Silbergleich, Loigu ja Sitser. Paremad teistest olid Suik ja maadtegest Loigu. Suigist võib paremas meeskonnas hea kaitsja areneda.

juhtisid korra 11:4, kuid kalevlaste kogudes olid ligidased kaotusele. Onestunud lõppspurt tõi aga geimi võidu 16:14. Oisustavas geimis wahetas aga Saara Kruusi Ventseri vastu ja ise surudes „kura- ja headkätt“, wiis võidu Kaleville 15:21, mis ühtlasi tähendas karika võitmist. Karikavõitja koosseis: Teitelbaum, Pluss, Reiter, Sadam, Mägi ja Kruus (Ventser).

VÕRKPALL MEESTELE:

Esimesel kohtamisel rea reservidega esinedes oli Kalev lähedane kaotusele. EES naiskond on tublilt täienenud ja serveeris esimesel geimil üllatuse võiduga 15:10. Ka teisel oli ta ahvardavas võiduseisus 13:11, kuid Kalevi pingutuslik lõppmäng hoidis meistri Vajerloost. Kalev võitis 15:13. Kolmandal geimil juhtis Kalev aga kindlaimeliselt ja võitis otsustava geimi 15:9. Loosiga omavahel kokku sattunud NMKÜ kaks meeskonda mängisid kodusel võimlemistunnis. Esindusmeeskond tuli toime napima võiduga 15:12, 13:15 ja 15:10. Järgmisel võistlusõhtul pääsis ta ladusalt üle ESS teisest meeskonnast 15:12 ja 15:10, olhes küps finaali.

Finaal walmistas pettumuse NMKÜ-ust. Loodetud tasavägise heitluse asemele oli Kalev priimakoosseisus esinedes surmkindlalt parem; mille fikseerijatena numbrid 15:5 ja 15:10 kohal olid. Karikavõitja koosseis: Altosaar, Mikk, Vikstein, Margevič, Tamm ja Umverk.

Tartu NMKÜ—korp! Estica 71:22.

Tartu NMKÜ oma esimese hooaja avavõistlusel lõi katastroofiliselt korp! Esticat 71:22, poolaja tulemusiga 41:8. Estica esinedes tuntud mängijate Riibergi ja Mällo'ga ei suutnud kardetavaks saada teisel poolajal ka esinevale NMKÜ nooremale generatsioonile. NMKÜ esines: Jakobson, Erikson, Pehap, Schultz, Keres, Mahl, Virsa.

Naisvõrkpallis korp! Filiae Patriae kaotas Tartu „Kalevi“ naiskonnale 2:0; Meestevõrkpallis Ü. S. „Liivika“ võitis Ü. S. „Põhjalat“ 2:1.

Pärnu pesapall tõusul.

Tänavu suvel korraldas Pärnu maaleva spordijuhit nln. A. Kongas rea pesapalli demonstratsioonvõistlusi ja harjutusi. Läänud pühapäeval viidi lõpupe Pärnu pesapalli meistrivõistlused, millest oli osavõtjaid 3 meeskonda. Võitjaks tuli alevi meeskond, liiues kesklinna 13:0 ja kaotaja omakorda ülejoõe üksust 11:4, kes varem oli kaotanud juba alevi meeskonnale. Pesapalli tase on üldiselt tõusul Pärnus.

Spordiäri

Resev-Resel

Tallinn, Toompüesitee 19. Tel. 432-19

Soovitab omavalmistatud spordi- ja võimlemisabinõusid

Iga päev
saab
nalja!

Kui Jack Johnsoni hammas valutab.

Neil päevil suri Prantsusmaal ameeriklasest hambaarst Miller ja sel puhul toob Prantsuse ajakirjandus maailma ette lookese, mis leidis aset Milleri praktikas 15 aastat tagasi.

Miller oli tol ajal Pariisi otsitavamaid hambaarste ja ta ootuum kubises hommikuist õhtuni patsientidest. Milleri kuulsus oli ka neergerpoksija Jack Johnsoni kõrvu ulatunud ja kui tõmmunahalist ühel armsal päeval äge hambavalu tabas, tormas ta kolme ringikaaslase seltsis kohe Milleri juure. Assistenti sõbralikule palvelle võtta järjekord ootuumis, reageeris valjust vihane Johnson sellega, et ühe vägeva jalahoobiga ukse lahti löi ja operatsioonituppa tormas. Kõige suuremas rahus arstitoolil asetvõtnud patsiendile saatis ta sarnase upercuti, et see põrandale langes ja hirmunult taandudes arstitooli vägivaldsele sissetungijale loovutas. Kui hämmastunud arst selle peale Johnsonile etteheiteid tegema hakkas, lausus neeger: „Jack Johnson pole harjunud ootama. Medikus, täida oma kohust!“ Ja Miller asuski suurima agarusega poksiija väsimunitavat hambaarstikat kangutama. Saadetuna patsiendi kohutavatest grimassidest ja ejaalikut vajukisast töötas Miller kuradina Johnsoni lõualuu kallal. Kui ta lõpuks

võimustus viimase, kuid kõige suuremat vaju sünnitava tõmbega juurikast välja tõmbama, kargas Johnson ainsa hüppega püsti ja saatis oma heategija korrapärase löögiga knokki. Tangid lendasid kaares nurga ja ühes nendega ka väljatulnud hambajuurikas. Kolmest kaaslasest jälgituna põgenes Johnson ise mõirgades kabinetist.

Prantsuse ajajehed kinnitavad, et see olnud igatahes kõige võimsam poksihoop, mida Johnson üldse Pariisis andnud. Sealjuures tuleb märkida, et nad veel meeje, et Johnson oma kabuhirmus põgenemisel unustanud arstile rahalise tasu õiendamata.

Kuidas Dempsey oma käe haigeks rääkis.

Yankeed on rahvas, kes kergelt igasuguse kōmuje liimite läheb ja ka kõige käegakatsutavamalt bluffi kergeusklikult tõena võtab. Toome alljärgnevalt mõned bluffipärlid, mida oma ajal laotati ja usutatavena võeti.

Tunneyga kohtamise eelõhtul olivat Dempsey y telefoneerinud Philadelphia Hollywoodi oma tolleäegse abikaasale Estelle Taylorile, kusjuures kõne väga pikaks veninud. Kuni lõpuks Dempsey kuuldetoru haaki riputanud, olivat ta üks käsi toru hoidmisest niivõrd kangestunud, et arstidel alles mitmetunnilise hõõrumise järele õnnestunud käeje elu tagasi anda. Käsi olivat siiski nõrgaks jäänud ja põhjustanudki Dempsey järgmise päeva kaotuse Tunney vastu.

Stokholmi olümpiavõitjast ujumises Duke Kahana mokust räägiti, et see enne spordimaailma ette sattumist olivat oma kodusaarel Hawaiil haikajadega võidelnud. Sealjuures olivat Duke jalad nii tugevad olnud,

et kui hai nende vahele sattunud, siis see enam edasi ega tagasi liikuda pole saanud ja alati Duke ohvriks langenud!

Kuid need lood ei ole veel kõik. Nii kirjutasid kunagi Ameerika lehed, et Austraalias leiduvat golfivälja, kus varesed ajati golfipalle varastamas käinud. Pallid haaranud nad kas lennult või maast ja kadunud. Lõpuks muutunud vareste hädaoht nii suureks, et golfikeppe kandvate poistele jagatud püssid, et võimaldada suliseid vargaid nende lähemisel maha põmmutada.

Nii oled sa, vägev ja kergeusklik Ameerika!

20 doll. trahvi rekordi eest!

Kõigis katsetes ujudes Niagara läbistada võis juba ette kindel olla äpardumises. Kui Los Angelesist tagasisõidul Hollandi ujuja van Rhyn sooviga esine, uut katset ette võtta, leidis see kõikjalt teravat vastuseisumist. See ei heidutanud aga julget hollandlast ja suure rahvahulga tunnistamisel kargas ta otsustavalt Niagara lainetesse. Mitmele katsetajale on sarnane ettevõtte surma toonud, kuid van Rhyn õnnestus suure päriooluga võideldes mõned meetrid enne kōse võimast langemist teisepoolle kaldale jõuda. Juubeldamine omapärase rekordi püstitamisel oli suur. Korruga trügis aga rahvajõugust esile politseiametnik, kes järgmiste sõnadega kangelast tervitas: „Mu härra, siin on ujumine keelatud. Teil tuleb maksta 20 dollarit trahvi!“ Kõigi näod venisid pikaks, kuid Niagara võitjal ei jäänud teist teed, kui rahatrahv tasuda. See tõstis vaid kuulmatu saavutise väärtust ja ejuardetav ettevõtte leidis terves Ameerikas suurt austust, mida veel enam alla kriipsutas kangelase korrektsus politseivõimude vastu.

KES on Ameerika parimad 1932?

Tolan puudub nende seast.

Ameerika kergejõustiku treener George T. Bresnahan, kelle eriliseks hooleks oli Los Angelesi võidukate teatejooksu meeskondade ettevalmistamine, tegi neil päevil teatavaks oma koostatud Ameerika parimate kergejõustiklaste nimestiku. Kuna Bresnahan igaaastasel nimestikul suur populaarsus, siis üllatas tänavune tervet maailma sellega, et uues nimestikus puudus rida olümpiavõitjaid, nagu Sexton, F. Anderson, Gordon, Miller ja koguni Tolan. Bresnahan on oma nimestiku koostamise ajuseks võtnud mitte niipalju üksikuid hülgelsaavutisi, kui teatud sportlase üldvormi ja stabiilsust. 1932 a. kohta peab Bresnahan Ameerika parimateks järgmisi:

100 yardi R. Metcalfe	9,5
220 yardi R. Metcalfe	20,5
440 yardi W. Carr	46,5
880 yardi B. Eastman	1,50,6
1 miil G. Gunningham	4,11,1
2 miili Ch. Shugert	9,16,7
120 y tökkeid G. Saling	14,1
220 y tökkeid G. Saling	22,8
Kuul H. Rhea	15,98
Ketas R. Jones	48,99
Oda M. Metcalfe	67,30
Vasar P. Zarembo	51,98
Kaugus L. Redd	7,78
Kõrgus W. Ward	2,00
Teivas W. Graber	4,36

Carpentieri „come-back“.

Mõni aeg tagasi võis välismaa ja selle järele ka meie ajakirjanduses lugeda, et omaaegne poksiikuulsus prantslane Carpentier olivat uuesti nahkkindad kätte ajanud ja treeningute asunud. Räägiti koguni vastastest, keje vastu Carpentieri oma come-backi pühitseda tuleb. Eriti olivat aga Carpentieri come-backiks ergutanud Dempsey come-back ja suured sissetulekud, kuna Carpentieri vahepealne teenistus revüülauljana kuigi tulukas polnud. Nii oli come-back kõigiti usutatav.

Nüüd on aga segunenud, et kõik need teated vaid bluff on ja kõmu selleks üles keerutatud, et värskenäda kuulsu gentleman-poksija endist populaarsust ta eelseisva esinemise puhul ühes poksi filmis. Nii siis: puha filmi reklaam.

See sport on kole asi ehk kuidas võhik sõbra spordikirja mõistab

„Juhan Jubedaga juhtus võistlustel paha juugu. Ta tuli võistlenu, kuid siis selgus, et ta on metsik. Meest ei lastud kõigile protestidele vaatamata võistelda, mis teda äärmuseni vihastas. Kuid teha polnud midagi: liidu määrustes on selgesti öeldud, et metsikud võistelda ei saa. Juhan lausasa punetas vihast, kuid kohtunikud kõrvaldasid ta.“

„Kassivere Sassiga juhtus aga veel hullem õnnetus. Ta oli nii kindel odateite võicue, et enne võistlust väljalegi ei läinud. Teised mehed ajasid sõrgiga keha soojaks, Sass läks aga külma kehaga välja ja... esimese heitega viskas ta oma käe välja ja oli võistlusvõimetu.“

„Mehel, kellel aga võistlustel hästi läks, oli Mihkel Mürts. Ta asus 5000 m. jooksus kohe vedama, kuigi teised teda kõikipidi takistada püüdsid. Kuid Mihklit see ei pidanud — ta vedas jooksu lõpuni ja kurnas teised täiesti välja.“

(Järgneb.)

Pärnus sportlikud vaie-lused hoos.

Pühapäeval peeti Pärnus Raeküla Tervise korraajusel sportlikku vaie-lusõhtut, kus Pärnumaa sportnounik Arno Poolak refereeris teemile „Naine ja sport“. Ligi kaks tundi kestnud vaie-lusõhtut jälgis üle 100 spordihuvilise ja sõnavõtjaid leidis rohkesti.

Tahkuranda asutati spordiselts.

Eelmisel pühapäeval peeti Tahkurannas spordihuviliste koosolek, millest osavõtjaid oli ligi 30. Sissejuhatava kõnega esines Pärnumaa sportnounik Arno Poolak, kelle ettepanek ühel häälel leidis vastuvõtmist asutada Tahkuranda sportlik organisatsioon ja nimelt ligi seitse aastat varjusurmas viibinud registreeritud noorsoo ühingu „Sporti“ põhikirja ajusel. Ajutisse juhatusse valiti G. Hendrikson, P. Alksand, K. Sooberg ning vejed K. ja H. Tohvid. Koosolekul võeti vastu 20 uut liiget. Lähemal päevil loodetakse ajutada juba energilist tegevust ning korraldada laiemaulatuslikke vaie-lus- ja peoõhtuid ühes sportlike harjutustega.

ESTO

TALLINN, Pikk t. 47
Tel. 444-22.

Soovitab suures valikus:

Võimlemiseülikondi ja jala-nõusid.

Korvpalle, võrkpalle, võrkpallivõrke.

Ameer. korvpallisaapaid.

Miniatüür-lauapiljardeid.

Ping-pong mängu, lööjaid ja palle.

Spordikujusid, diplome.

Yo-yotamine jalgpallimatshi ajal.

Kahe teiseklassilise jalgpalliklubi kohtamisel Budapestis oli üks neist teistest niivõrd üle, et kaitsel peaaegu midagi teha polnud. Et tööpuudusest mitte igavust tunda, haaranud üks kaitsjatest yo-yo käite ning hakanud seda kõigutama. Lõpuks märkas seda kohtunik ja tunnistas sarnase toimingu ebasportlikuks, saatis ta kaitsja väljapoole pallivälja yo-yotama. Hiljem oli kohtuniku kaebusele asi arutusel kohtunikukodekogi ja ka liidu juhatuses. Kohtunik nõudis mängijale karistust, kuna yo-yotamine matshi ajal olivat pilkeks vastasmeeskonna mänguvõimetele ja seega ebasportlik. Kuna aga kuskil määrustes pole ette nähtud, et jalgpallimängu ajal yo-yotamine keelatud, jäi mängija karistamata. (Ojeks jalgpallimääruste koostamise ajal keegi aimanudki sellesarnase mängu esilekerkimist, siis vast ojeks ta ka keelatud ja mängija ehk karistatud).

Sofia-Saloni linnavõistlus jalgpallis lõppes peale ägedat heitlust 1:0 eelmise kasuks.

Paari reaga

Schmeling ei võistle Baeriga. Peale suurvõitu Walkeri üle on maha tõmmatud eelvõistlus maailma-meistriitilile Schmelingi ja Ameerika sakslase Baeri vahel. Nii on Schmelingi esimeseks matshiks ette näha vaid heitlus Sharkeyga, mis juulis aset leiab. Vahepeal on aga exmeisteril teised plaanid: peale väikest puhkust sõidab ta Hollywoodi filmima.

Helen Madisson läks profiks. Olümpiavõitja ujumises Helen Madisson läks profiks. Kuna proffidel kindlat rekordite pole, siis kavatsetakse see nüüd koostata, et ilusal Helenel ojeks võimalusi jälle rekordeid purustada.

Haas edukuseliseks. Olümpiavõitja ja kahekordne Euroopa meister tõstmises Haas kavatses lähemal ajal koos ühe teise tõstjaga hakata artistiks, et laval oma tõstevõimeid demostreerida.

Carnera võitis. Primo Carnera, kelle lähe langemisest me tänases numbris teisel märkisime, on nüüd Kentukis siiski ka võiduga toime tulnud. Kümneroundilise nähtud matshil löi ta teisel Jack Taylori knokki.

Boroira Inglise sisetenniseistriks. Londonis peetud sisetenniseistlustel tuli võitjaks prantslane Boroira, kes finaalis võitis Lee 6:2, 6:3 ja 6:3. Ka segapaarismängus tuli ta koos miss Nuth alliga võitjaks finaali järele Round-Miki üle 6:4 ja 9:7.

Väljaandja: Eesti Spordi Keskkliit.
Pea- ja vastutav toimetaja:
A. Mändvere.
Tegev toimetaja: A. Adorf.
„ESTOTROKK“, Tallinn, S. Karja 8.